

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-189/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/192, urbroj: 401-01/20-17-5 od 10. srpnja 2017., radi obnove postupka u predmetu prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 18. kolovoza 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/192, urbroj: 401-01/20-17-5 od 10. srpnja 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka dovršenog rješenjem Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/192, urbroj: 401-01/20-17-1 od 3. svibnja 2017., kojim je obustavljen postupak po žalbi tužitelja zbog neodlučivanja o njegovu zahtjevu od strane trgovačkog društva HEP-Upravljanje imovinom d.o.o.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da tuženik pobijanim rješenjem odbacuje njegov prijedlog za obnovom postupka te navodi da se ne može raditi o situaciji da rješenje nije doneseno bez zahtjeva stranke kada je upravnu stvar kao prvostupanjsko tijelo riješila Hrvatska elektroprivreda d.d. protiv kojeg rješenja je izjavljena žalba a postupak se vodi pred tuženikom, te je riječ o postupku zbog neodlučivanja o zahtjevu za pravo na pristup informacijama od strane HEP-Upravljanje imovinom d.o.o. Navedeno obrazloženje zahvaćeno je bitnom povredom upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku jer tuženik nije naveo odlučne činjenice na kojima temelji svoju odluku, a u vezi sa postavljenim zahtjevom za obnovu postupka to jest da li je tuženik utvrđivao činjenično stanje povodom izjavljene žalbe radi neodlučivanja o zahtjevu za pristup informacijama postavljenom tijelu javne vlasti HEP-ESCO d.o.o., a ne pogrešno kako se navodi HEP-Upravljanje imovinom d.o.o., te da li je tužitelju o utvrđenim činjenicama u toj upravnoj stvari dana mogućnost očitovanja to jest je li mu omogućeno izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje te upravne stvari. Predlaže da

Sud poništi osporeno rješenje te predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj sudjelovao u upravnom postupku na način da je podnio zahtjev za pristup informacijama, te u žalbenom postupku, na način da je podnio žalbu protiv rješenja zbog šutnje uprave. Također je nesporno da je rješenjem Hrvatske elektroprivrede d.d. od 17. ožujka 2017. odlučeno o zahtjevu tužitelja koji je predmet ovog postupka, pa je nejasno tužiteljevo inzistiranje na ovoj tužbi, budući da će o njegovu zahtjevu za pristup informacijama u odnosu na sva društva HEP grupe biti odlučeno u postupku koji se vodi kod tuženika, posebno imajući u vidu da prema važećoj praksi tuženika isplate odvjetnicima i bilježnicima koje su učinjene od strane tijela javne vlasti predstavljaju raspolaganje javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. U odnosu na navod tužitelja da je u konkretnom slučaju povrijeđena odredba članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku tuženik ističe da je u obrazloženju pobijanog rješenja jasno navedeno zbog čega tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu postupka iz članka 123. stavka 1. točke 5. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da se tužitelj neosnovano poziva na odredbu članka 128. stavka 1. točke 5. Zakona o općem upravnom postupku kao razlogu za ništavost rješenja, s obzirom da je u konkretnom slučaju nesporno da je tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama, te da je o istom odlučeno rješenjem HEP d.d., pa se ne može raditi o situaciji da je rješenje doneseno bez zahtjeva stranke. Predlaže da Sud tužbu odbije i potvrdi pobijano rješenje.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu koji je dostavio tuženik.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 123. stavka 1. točke 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.) propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od 3 godine od dana dostave rješenja stranci ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Odredbom članka 126. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je postupak čiju obnovu tužitelj traži vođen pred Povjerenikom za informiranje zbog tzv. „šutnje uprave“ odnosno zbog činjenice da HEP-ESCO d.o.o. nije u zakonom propisanom roku odlučio o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama podnesenom 23. siječnja 2017. Nadalje, proizlazi da je rješenjem HEP d.d. od 17. ožujka 2017. odlučeno o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama i u odnosu na trgovačko društvo HEP-ESCO d.o.o., pa je tuženik sukladno članku 46. stavku 5. Zakona o općem upravnom postupku obustavio postupak, s obzirom da je donošenjem rješenja od 17. ožujka 2017. prestala „šutnja uprave“ u odnosu na zahtjev za pristup informacijama koji je podnio tužitelj.

S obzirom na navedeno proizlazi da je tužitelj kao podnositelj prijedloga za obnovu postupka povodom šutnje uprave koji postupak je okončan tako da je tijelo javne vlasti donijelo rješenje o zahtjevu tužitelja protiv kojega je tužitelj uložio žalbu tuženiku pa je i prema ocjeni ovoga Suda pravilan zaključak tuženika da je očito da je tužitelj sudjelovao u postupku i to kako prvostupanjskom tako i drugostupanjskom postupku pa sukladno odredbi članka 123. stavka 1. točke 5. Zakona o općem upravnom postupku nije učinio vjerojatnim postojanje osnove za obnovu postupka. Naime, pravilno smatra tuženik da nije jasno na koji bi to još način tuženik trebao omogućiti tužitelju sudjelovanje u žalbenom postupku osim kroz institut žalbe koji je tužitelj iskoristio i koji je rezultirao donošenjem rješenja te prestankom „šutnje uprave“. Stoga je pravilno na temelju odredbe članka 126. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, a iz razloga jer

okolnost na kojoj se prijedlog temelji nije učinjena vjerojatnom, tuženik odbacio prijedlog tužitelja za obnovu postupka.

Suprotno tvrdnji tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Pored navedenog treba istaknuti da je tuženik pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju nije bilo niti osnove za proglašenje rješenja ništavim na temelju odredbe članka 128. stavka 1. točke 5. Zakona o općem upravnom postupku, a iz razloga jer se u konkretnom slučaju radi o tome da je tužitelj podnio zahtjev za pravo na pristup informacijama da je o tom zahtjevu odlučeno rješenjem HEP d.d., pa je neosnovana tvrdnja da se radi o situaciji kada je rješenje doneseno bez zahtjeva stranke.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava to je Sud riješio spor bez rasprave.

S obzirom na navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 18. kolovoza 2017.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.